

lemkommunal refusionsbestemmelse vedrørende personer anbragt i institution og pleje m.v.).
(Fremsat 31/10 85. Første behandling 20/11 85. Betænkning 27/11 85. Anden behandling 6/12 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Fast ejendom).

(Fremsat 6/12 85. Første behandling 10/12 85. Betænkning 11/12 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling satte til forhandling under ét.

Forhandling

Rahbæk Møller (SF):

Ved førstebehandlingen tilkendegav vi en del sympati for dette forslag, men også nogen usikkerhed, navnlig om virkningen for byggeriet.

Under udvalgsbehandlingen har jeg fået skriftlige tilkendegivelser fra ministeren om, at dette forslag er et led i regeringens indgreb mod byggeriet, og dette indgreb mod byggeriet er, som alle ved, et led i regeringens indgrebspolitik. Det har bestyrket os i,

at vi ikke vil have noget med dette forslag at gøre, og vi vil derfor undlade at stemme.

Vi forstår, at der er andre partier i vores side af salen, der er kommet til et andet resultat. Vi forstår deres dilemma og vil ikke håne dem for, at de har taget en anden stilling end vi.

Det har også vist sig, at der er et andet problem i denne forbindelse, nemlig at indgrebet vil medføre, at aktiekurserne vil stige. Det er allerede sket som følge af realrenteafgiften, og denne tendens vil blive forstærket; derfor har vi stillet et ændringsforslag om, at skattefritagelsen for aktier ophæves.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil blot sige, at VS betragter ikke dette forslag som en del af noget regeringsindgreb. Vi har arbejdet på denne sag i lang tid og allerede fremsat beslutningsforslag om den, lang tid før regeringen tog den op. Regeringen har jo faktisk ladet sig inspirere af det beslutningsforslag, som VS har fremsat tidligere i denne samling, og sagen er jo, at hvis der ikke gribes ind over for pensionskassernes skattefrihed på dette område, kommer det almenyttige byggeri ganske enkelt i klemme. Det er det, vi vil undgå.

VS støtter fuldt ud hr. Rahbæk Møllers tanke om, at der selvfølgelig også skal gribes ind, når det gælder aktierne, men jeg kan ikke se, at det for hr. Rahbæk Møller kan være et argument for at undlade at stemme til dette indgreb, der drejer sig om skattefriheden på andre områder. Tværtimod burde den logiske konsekvens af hr. Rahbæk Møllers argumentation da være, at vi sikrede, at der ikke var skattefrihed på nogen af områderne, og det er i hvert fald den argumentation, VS vil støtte.

Så håber jeg også, at den tanke, som også ligger i VS-beslutningsforslaget, om at sikre, at disse midler kan blive i byggesektoren, kan realiseres gennem, at pensionskasserne får mulighed for – under bevarelse af realværdien, men heller ikke mere – at yde lån til det almenyttige byggeri. Jeg kunne forestille mig, at man gennem forhandlinger mellem Boligselskabernes Landsforening og pensionskasserne kunne finde ud af, hvordan dette kunne foregå, og på den måde sikre, at

[Albrechtsen]

pensionskassemidlerne fortsat vil kunne indgå, men på den rigtige måde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Under dette udvalgsarbejde, som er foregået i meget stor hast, og som jeg nok senere skal vende tilbage til, blev det meget tydeligt sagt fra regeringens side, at det foreliggende lovforslag må betragtes som et led i regeringens bestræbelser på at dæmpe bygge- og anlægsaktiviteten, og jeg vil gerne understrege, at det er jeg naturligvis enig med regeringen i. Jeg går ud fra, at det, som det fremgår af det svar, vi fik på spørgsmål 13, virkelig er grunden til, at regeringen har fremsat det, og jeg synes da, det taler til socialdemokratiets ære, at man vil deltage i en dæmpning af byggeaktiviteten. Det er kun på dette punkt, socialdemokratiet har givet indrømmelser, men det synes jeg også man skal takke dem for.

Så er spørgsmålet, om det for at dæmpe byggeaktiviteten havde været nødvendigt at gribe til så hasarderede og hårdhændede midler, og deri er vi uenige med regeringen. Det havde ikke været nødvendigt. Jeg ved ikke, om det er, fordi socialdemokratiet har sagt, at de ikke vil være med til at dæmpe byggeaktiviteten på andre områder, at man må gribe ekstra hårdt ind her. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er derfor, at man er faret så hårdt frem.

Så er der ét spørgsmål, som jeg ikke fik noget svar på hverken fra ministeren eller fra socialdemokratiet.

Dette lovforslag bærer efter min opfattelse ganske tydeligt præg af at være fremstillet i ministeriet i stor hast. Vi kan ikke få en klar definition af, hvad det egentlig vil sige, at den 6. december er sat som dato, men netop fordi man har sat en bestemt dato, vil der dog være tid til i ministeriet nu at tænke sig om. Der er ikke givet nogen forklaring på, hvorfor det haster så utroligt. Jeg vil gerne spørge ministeren, om man er kommet dertil, at ministeriet kan give en klar definition af, hvornår et byggeri er startet. Vi forsøgte i udvalget, men det lykkedes ikke for os at komme igennem med det.

Jeg vil gerne sige, at det, jeg siger nu, ikke skal opfattes som en bebrejdelse mod formanden, som jeg synes har gjort sig al mulig umage for at give os chancer for at få at vi-

de, hvad denne lov egentlig betyder. Jeg ved ikke, om det er regeringen eller det er socialdemokratiet, der har presset på, og en forklaring på, hvorfor der er dette tidspres, har vi som sagt ikke fået fra nogen af dem. Men der er lagt et voldsomt pres på formanden, og da lovforslaget, som jeg har antydnet, er upræcist og sløret og vi ikke kan få tid til i udvalget at gennemarbejde det ordentligt, må jeg sige, at udvalgsarbejdet har været ganske utilfredsstillende. Det radikale venstre kan derfor ikke på nogen måde støtte, at dette lovforslag går videre, vi må stoppe det med alle de midler, vi har, og må derfor stemme imod det, fordi der ikke har været tid til at gennemarbejde det. Der bør være en grænse for, hvor sjusket vi laver vores arbejde herinde.

Med disse ord skal jeg endnu en gang takke socialdemokratiet for, at de erkender, at det er nødvendigt at dæmpe anlægs- og byggeaktiviteten, og samtidig spørge dem, om de dog ikke vil gå i forhandling med os, så vi får taget rimelige midler i anvendelse også på dette punkt.

Dohrmann (FP):

Ud over at være et tyveriforsøg over for dem, som forsøger selv at spare nogle kroner op, er det, vi er i fuld færd med her, lovjaskeri af værste skuffe. Der er ingen, der har givet nogen som helst saglig begrundelse for, at dette lovforslag skal hastes igennem, sådan som tilfældet har været. Vi ved, at folketinget i forgårs kørte til kl. 3 om morgenen, vi ved, at de fleste grupper holdt gruppemøde kl. 8 om morgenen, og derfor har dette forslag ikke haft nogen som helst mulighed for at få en ordentlig behandling.

Den korte tid, der har været til udvalgsbehandlingen, har dog afsløret én ting, nemlig at formålet med lovforslaget bl.a. er at begrænse boligbyggeriet. Derfor vil jeg sige – og det er først og fremmest henvendt til de socialdemokratiske medlemmer af folketinget – at vi ved alle sammen, at især i Københavnsområdet er der en akut boligmangel. Det, man nu gør ved at vedtage dette forslag, er at få bl.a. pensionskasserne til at trække sig ud af dette store område, og det vil selvfølgelig sige, at der bliver bygget færre boliger.

[Dohrmann]

Så er der i udvalget stillet det spørgsmål, om regeringen som følge deraf vil give nogle større bevillinger til almennyttigt byggeri. Svaret er klart nej, og det hilser vi naturligvis med tilfredshed. Man skal bare være klar over, at dette lovforslags vedtagelse vil være ensbetydende med, at der bliver bygget færre boliger. Vi har flere gange i forbindelse med de regeringsindgreb, der er foretaget her i de sidste dage, hørt, at der er tale om en overophedning inden for hele byggesektoren. Samtidig måtte vi i går i radioen høre, at visse partier forhandler om opførelse af en fast forbindelse over Store Bælt. Jeg har intet imod en fast forbindelse over Store Bælt, tværtimod, men hvordan hænger det sammen? Man vil begrænse boligbyggeriet, man har mandskab og penge til en fast Storebæltsforbindelse, der er boligmangel i København, og så skal det lige tilføjes, at staten ingen midler har i kassen, det ved vi jo, for der er underskud på finansloven. Man bremser altså investeringerne i boligbyggeriet, man har penge til en fast forbindelse over Store Bælt, og man påstår, at der er mangel på arbejdskraft inden for byggeområdet, samtidig med at man vil sætte dette store anlægsarbejde i gang.

Jeg må sige, at dette lovforslag er et af de første eksempler på, hvor uigennemtænkt og ukritisk partierne bag skattereformen har handlet. Der er hverken hoved eller hale på noget af det, der her foreslås.

Når dette forslag er vedtaget ved tredjebehandlingen i morgen, kan folketinget rejse hjem på juleferie og være sig fuldt bevidst, at det, de har foretaget sig i hvert fald på dette område, ikke alene er uretfærdigt over for dem, som sparer op, men det er også uigennemtænkt og noget, der vil skade først og fremmest dem, som står og mangler en bolig.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har bedt om ordet for at rette hr. Dohrmann i en misforståelse, en misforståelse, som er ret almindelig, men som jeg troede at hr. Dohrmann med det flittige arbejde, han udfolder, bl.a. også i udvalget om offentlige arbejder, ikke kunne falde for.

Det drejer sig om, at hr. Dohrmann hævder, at der skulle være noget ulogisk eller ikke-timet i, at regeringen – nødvendig –

bremser anlægsvirksomheden i 1986, samtidig med at der i de samme partier og i den samme regering er ønske om at igangsætte en fast forbindelse over Store Bælt.

Hr. Dohrmann har haft masser af lejlighed til at skaffe sig viden om, at vedtagelse af en fast forbindelse over Store Bælt – og en sådan vedtagelse kan jo tidligst komme i kalenderåret 1986 – vil behøve ca. 2 år til opstartfasen, således at det egentlige byggeri og dermed trækket på arbejdskraften ikke vil indtræde før i 1988 og faktisk ikke rigtig før i 1989.

Jeg synes, jeg skyldte både hr. Dohrmann, tinget og andre, som følger med i denne debat, at påvise, at hr. Dohrmann her ligger under for en gigantisk fejltagelse. I anledning af den tilstundende juleferie kan jeg dog nemt tilgive ham det.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Med den store ihærdighed, som også trafikministeren udviser, skal jeg ikke bebrejde ham, at han ikke har kunnet følge med i, hvad der er foregået i udvalget.

Det ligger nemlig sådan, at de projekter, som pensionskasserne har meddelt at de vil trække sig ud af, ikke omfatter – og det gør lovforslaget heller ikke efter skatteministerens udsagn – dem, som der allerede er underskrevet kontrakt om, og derfor vil det ingen som helst betydning få for 1986. Jeg troede ærlig talt også, at regeringen arbejdede på længere sigt.

Jeg skal lige gentage, at jeg hellere end gerne ser en fast forbindelse over Store Bælt – vel at mærke en privat finansieret – men der er intet hold i påstanden om, at man vil dæmpe byggeaktiviteterne, når man samtidig vedtager et stort anlægsprojekt som Storebæltsbroen.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede nogle relevante spørgsmål, bl.a. om lovens formål, og om, hvorfor det haster med at få gennemført loven, sådan som regeringen ønsker det.

Dertil kan jeg sige, at en ophævelse af undtagelsesbestemmelsen i realrenteloven vedrørende investeringerne i fast ejendom efter regeringens mening må antages at dæmpe de pågældende institutioners bolig-, er-

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvervs- og institutionsbyggeri samt deres ejendomserhvervelser, og det vil lette presset i bygge- og anlægssektoren samt dæmpe prisstigningerne på erhvervsjendomme. Det er baggrunden for, at der fra regeringens side er lagt vægt på en hurtig fremsættelse af lovforslaget, således at det kan få virkning fra fremsættelsesdagen, den 6. december 1985, sådan som det står i lovforslagets § 2, stk. 2.

Ved bedømmelsen af, hvor hurtigt lovforslaget så bør søges færdigbehandlet, tillægger vi det betydning, at pensionskasserne og livsforsikringsselskaberne inden for en rimelig tid kan disponere ud fra en endeligt vedtaget lov. De øvrige erhvervsinteresser, som lovforslaget har stor indirekte betydning for, har også behov for en endelig afklaring inden for en rimelig tid. Det er simpelt hen forklaringen, og den er jeg da sikker på at hr. Bernhard Baunsgård vil acceptere.

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede så yderligere det spørgsmål, hvornår et byggeri er sat i gang. Ja, dette lovforslag er jo formulert på den måde, at det ikke får virkning for opførelse af nye bygninger, hvor endelig skriftlig aftale om byggeriet er indgået før den nævnte dato. Den lov får altså – naturligvis – kun betydning for bygninger, der opføres efter lovens dato. Når hr. Bernhard Baunsgaard stiller spørgsmålet: ja men hvornår er et byggeri gået i gang? så forstår jeg godt dette spørgsmål, fordi byggeri er en lang proces, der ofte kan strække sig over nogle år. Det er regeringens mening med lovforslagets formulering, at der skal være indgået en aftale, denne aftale skal være skriftlig, og den skal naturligvis – når det er en aftale – være juridisk bindende i den forstand, at man ikke kan frigøre sig fra den, uden at det får nogen retsvirkninger. Ud fra alle praktiske formål må det vel være sådan, at når man har indgået en aftale om støbning af grunden, er byggeriet i hvert fald gået i gang.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Min korte bemærkning i denne omgang skal alene dreje sig om lovens formål.

Jeg er naturligvis enig med ministeren, når han entydigt fastslår, at når vi har vedtaget denne lov, er det for at dæmpe bygge- og anlægsaktiviteten, og da socialdemokraterne

ikke gør nogen indvendinger, går jeg ud fra, at de er enige i, at dette er den egentlige begrundelse for loven. Hvis de ikke er enige, kan de naturligvis gå op og sige det.

Men når man nu ønsker at dæmpe bygge- og anlægsaktiviteten, som jeg forstår at et flertal er indstillet på, så er spørgsmålet, om det er nødvendigt at bruge så hårde midler, og det ville jeg gerne have at man også kom ind på fra ministerens side. Er det virkelig nødvendigt, at man griber så hårdt ind over for pensionskasser, der har planlagt at bygge? Nu siger man – og det synes jeg dog i hvert fald er et fremskridt – at det er tilstrækkeligt, at der er skrevet kontrakt om støbning af grunden. Det er ikke nok, at man har købt grunden, og det er ikke nok, at man måske har ofret millioner af kroner på at byggeforberede; man skal have underskrevet en kontrakt om byggeri på grunden. Det er dog et fremskridt.

Jeg takker for ministerens klare svar på, hvad formålet med loven er: at dæmpe bygge- og anlægsaktiviteten.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Bernhard Baunsgaard er sikkert klar over, at SF, VS og socialdemokratiet har fremsat forslag om ganske betydelige forhøjelser af den almennyttige byggekvota, ungdomsboligkvoten osv. Hr. Bernhard Baunsgaard er sikkert også klar over, at det radikale venstre har indgået en aftale med regeringen om lov om boligbyggeri, som reelt medfører, at ministeren får adgang til at skære ned på byggeriet, så det står vel på den baggrund klart, hvad der ligger i hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om, at vi skulle ønske at dæmpe byggeaktiviteten.

Det, vi ønsker, er fra byggemarkedet at fjerne et element, som vil påtage sig nogle opgaver, som kun kan løses ordentligt af det almennyttige byggeri. Det gælder bl.a. også, når man ser på sådan noget som beboerdemokratiet. Der bliver ikke et ordentligt beboerdemokrati i de lejeboliger, som opføres af pensionskasserne. Det bliver der kun, hvis vi sikrer, at nyt lejebyggeri bliver almennyttigt byggeri eller ungdomsboligbyggeri. Hr. Bernhard Baunsgaard ved jo godt, at uenigheden ligger i, at det radikale venstre ønsker private løsninger på boligmarkedet, mens vi

[Albrechtsen]

andre ønsker solidariske løsninger, og det kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke tilsløre, heller ikke selv om regeringen har valgt at vente til dette tidspunkt og ikke gik til sagen, dengang VS foreslog det i efteråret. Det ville ellers have sikret den lidt bedre behandling af sagen, som hr. Dohrmann efterlyste, men det kan jo ikke være noget argument for, at vi ikke skal gennemføre det, når muligheden nu endelig opstår.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal først sige til hr. Albrechtsen, at nu skulle han tage og sætte sig ind i, hvad det egentlig er, han er ved at medvirke til. Dette forslags vedtagelse, hr. Albrechtsen, vil være ensbetydende med, at der bliver bygget færre boliger. Hvad vil færre boliger være ensbetydende med? Det vil være ensbetydende med, at huslejerne stiger, fordi det er et spørgsmål om udbud og efterspørgsel. Derfor vil der, når dette forslag er vedtaget, blive bygget færre boliger, huslejerne vil selvfølgelig derfor stige, og det vil igen ramme først og fremmest de boligsøgende i hovedstadsområdet og i andre større byer.

Så vil jeg godt stille skatteministeren et spørgsmål. Vi har fået et brev dateret 20. november 1985, hvori pensionskasserne tilbyder en frivillig kvotaordning eller en dæmpning af deres aktiviteter inden for bygeområdet. Det fremgår af brevet, at det ikke har været muligt at få et møde med skatteministeren, og mit spørgsmål lyder: hvorfor forsøgte ministeren ikke at indgå en frivillig aftale med pensionskasserne i stedet for at komme her med sine tyveriforsøg over for pensionisterne? Er det alene på grund af, at man har vedtaget skattereformen, at det hele nu skal gennemtrumfes, så man er villig til at stjæle fra pensionisterne og man er villig til at forhøje huslejerne på deres bekostning?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

VS' ordfører mente, at de radikale ville have private løsninger på boligproblemet. Nej, men vi ønsker løsninger på boligproblemerne, private og almenyttige. Nu er ønsker jo ét. Socialdemokratiet rystede stærkt på hovedet før, da jeg takkede dem for, at de

medvirkede til at dæmpe byggeaktiviteten, men der er ingen, der har bestridt, at dette er deres ønske. Det kan naturligvis være, det ikke er deres ønske, men så kunne de jo gå op og sige det; indtil da må jeg gå ud fra, at det virkelig er socialdemokratiets ønske.

Hvis det nu er socialdemokratiets ønske, kunne man dog i det mindste have forlangt, at ministeren sagde, hvor mange offentlige penge der nu skal til for at erstatte de private penge, der kunne være bygget boliger for. End ikke dette har man fået svar på. Det spørgsmål er jo stillet i udvalget, men ministeren har ikke ønsket at svare på det.

Og så er der endelig én ting til. Selv om socialdemokratiet nu ikke ønsker det, hvad vi jo indtil nu har måttet gå ud fra at de gør, er virkningen af dette en opbremsning af boligbyggeriet. Er det også socialdemokratiets ønske?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan være meget enig med hr. Albrechtsen i, at sammen med en forhøjelse af kvoterne for almenyttigt byggeri ville denne lov være en perfekt løsning, men problemet er, at kvoterne for almenyttigt byggeri er fastsat uden nogen forhøjelse, og så kommer dilemmaet, for hvis vi støtter dette forslag, vil vi automatisk hjælpe regeringen i dens indgreb over for byggeriet og i dens indkomstpoltik. Det er et ægte dilemma. Vi har valgt: vi vil ikke støtte regeringen i denne sag. Andre partier har i denne vanskelige situation, erkendt, truffet en anden beslutning. Det vil vi ikke kritisere dem for, men vi vil godt fastholde, at vi hverken vil have lod eller del i det.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Blot en bemærkning for at undgå mytedannelser. Det er rigtigt, som hr. Dohrmann sagde, at der er kommet brev fra pensionskasserne og livsforsikringselskaberne om, at de ønskede at drøfte eventuelle spørgsmål om realrentelovgivningen med finansministeren og mig, men det er også rigtigt, at der har været en række drøftelser, en række samtaler og en række møder med de pågældende institutioner om sagen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Rahbæk Møller har ret i, at regeringen misbruger dette indgreb i sin argumentation.

Men lad os nu se på, hvad der bliver den reelle virkning. Den bliver, at vi henimod slutningen af 1986 begynder at kunne mærke en afdæmpning af pensionskassebyggeriet, og det er, hvad vi hele tiden har ønsket. Vi bygger ikke bare for at bygge. Vi bygger for at bygge rigtigt, og det er ikke rigtigt at opføre nyt lejeboligbyggeri, som er alt for dyrt, som indebærer huslejer, almindelige mennesker ikke kan betale, som indebærer en organisationsform uden beboerdemokrati. Det er ikke rigtigt at bygge på den måde.

Det indebærer også, at når den afdæmpning begynder at slå igennem i slutningen af 1986, så står vi i det problem, at regeringen som følge af helheden i dette indgreb over for byggeriet har fået gennemført en nedskæring af den samlede byggeaktivitet. Det kan kun imødegås ved, at de partier her i salen, som støtter, at det almennyttige byggeri bliver udvidet, at byfornyelsen bliver forøget, sørger for at få væltet den regering, inden den virkning for alvor slår igennem, og får gennemført de nødvendige forhøjelser af de kvoter.

Det kan ikke nytte, at vi tror, at vi kan løse problemerne ved at støtte forkerte former for byggeri, bare for at byggeriet skal holdes i gang. Vi må bygge, men vi skal bygge det rigtige.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg beder om, at man tager hensyn til mikrofonanlægget. Hr. Bernhard Baunsgaard for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår ikke rigtig disse bemærkninger om, at man støtter forkert byggeri. Hvis folk er glade for at bo i boliger, der er bygget af private, så kan jeg ikke se, at det kan være forkert byggeri.

Det, der står tilbage, er, at socialdemokratiet støtter dette indgreb mod boligbyggeriet, men det er ikke dér, opbremsningen skal ske. Opbremsningen skal ske på de andre områder inden for byggevirksomheden.

Det er derfor, jeg siger til socialdemokratiet: hvis I ikke ønsker at lave indgreb mod

boligbyggeriet, så gå dog i forhandling med os andre, så vi får en rimelig lov ud af dette, hvor vi dæmper anlægsvirksomheden på de områder, hvor den trænger til at blive dæmpet, men ikke lader det gå ud over folks boliger! Er det virkelig socialdemokratiets politik?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Skatteministeren oplyste heroppefra for et øjeblik siden, at der havde været ført en række forhandlinger med de institutioner, man nu griber ind over for. Vi har i skatte- og afgiftsudvalget fået tilsendt et brev af 20. november 1985 til finansministeren. De samme institutioner har i deputation oplyst, at de aldrig har fået svar. Jeg vil gerne høre fra skatteministeren eller finansministeren, hvad det er for nogle forhandlinger, man har ført, hvad de har drejet sig om, og hvorfor de ikke førte til noget resultat.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg undrer mig naturligvis også over den bemærkning fra ministeren, for den svarer ikke til de oplysninger, vi har fået fra pensionskasserne. Så kan man naturligvis sige, at pensionskasserne ikke har fortalt os sandheden, men et eller andet sted må det rigtige dog være, og jeg synes, at det var rimeligt, om ministeren oplyste os om det. Der er vist ingen, der kan tale sig fra, ligegyldig hvor mange gange man prøver, at der ikke er foregået forhandlinger med pensionskasserne – jeg skal bare lige være sikker på, at skatteministeren også har tid til at høre – før dette lovforslags udarbejdelse. Sådan ligger det vist. Man har ikke villet drøfte lovforslaget.

Man kan naturligvis sige, at det er for ikke at alarmere dem, for at de ikke skal bygge for meget, for man vil have dæmpet denne byggevirksomhed. Det kan man naturligvis svare os. Men det er ingen undskyldning for, at man ikke, efter at lovforslaget er fremsat, efter at der er fastsat en dato, loven skal gælde fra, så ikke inddrager disse institutioner i at finde en fornuftig fremgangsmåde for den del af bygge- og anlægsvirksomheden, som skal bremses, nemlig alt andet end boligbyg-

[Bernhard Baunsgaard]

geri. Hvorfor har man ikke villet optage de forhandlinger?

Nu må man ikke så gerne sige, at man har haft tid til det, for jeg gad vide, hvordan skatteministeren, som vi har haft mange gange i samråd i skatteudvalget, og som har sidet her i salen og har skullet stemme, skulle have haft tid til at drøfte det efter fremsættelsen i tirsdags. Man må huske, at det er enestående, at man på et sådant område sender et lovforslag i salen tirsdag, om aftenen går det i udvalget, og onsdag forlanger man betænkningssafgivelse. Torsdag skal det drøftes ved anden behandling, og fredag skulle det så til tredje behandling. Det er vist enestående for et sådant lovforslag. Er det ikke sjuskeri?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hr. Albrechtsen fra VS nævnte ikke, hvilke personlige ofre han vil bringe for at vælte denne regering, som han er så sur på.

Jeg måtte opfatte VS' indlæg, som om de, der lejer boliger, altså de, der betaler huslejer, skulle bringe nogle gevaldige ofre ved, at huslejerne nu, bl.a. ved VS' medvirken, skulle stige ret så kraftigt.

Der er én måde, man kan få det her afklaret på, og det er ved et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører: vil den socialdemokratiske ordfører, såfremt der skal være hoved og hale på det her, stille et ændringsforslag forud for tredjebehandlingen, hvorefter nybyggeri til boligformål er undtaget fra loven?

Hvis socialdemokratiet vil gøre dette, skal vi gerne sige undskyld for alle de ting, der er sagt her i dag. Men gør man det ikke, skal man være sig fuldt bevidst, at man begrænser boligbyggeriet, og at man på samme måde som VS medvirker til, at huslejerne stiger.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Bernhard Baunsgaard har som sædvanlig ret: når man forbereder et indgreb, er der naturligvis grænser for, hvilke forhandlinger og hvilke alarmeringer man kan foretage over for dem, man forbereder et indgreb imod. Det siger sig selv. Det siger også sig selv, at efter at lovforslaget er blevet fremsat i folketinget, har der været drøftelser og forhandlinger, som jeg sagde før, endda time-

lange drøftelser og timelange forhandlinger, med de berørte institutioner.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker ministeren for de meget klare ord, at da formålet jo var at dæmpe byggevirksomheden, kunne man ikke forhandle med pensionskasserne forud for lovforslagets fremsættelse. Det er klart.

Da socialdemokratiet ikke har ytret sig i denne debat overhovedet, må jeg gå ud fra, at man dækker lovens formål, der nu er fremstillet ganske klart af ministeren: begrænsning af bygge- og anlægsvirksomheden. Tilbage står bare dette spørgsmål: hvorfor i alverden skal det gå ud over boligbyggeriet? Men det må vi jo konstatere at man ønsker.

Jeg vil meget gerne have opklaret ved et samråd i udvalget – og beder derfor om fortsat udvalgsbehandling – hvilke forhandlinger med pensionskasserne der har fundet sted, så vi dog i nogen grad kan få opklaret, hvor stort sjuskeriet med forberedelsen af dette lovforslag har været. Jeg vil meget gerne have, at man præciserer endnu en gang i udvalget, at det er for at dæmpe bygge- og anlægsvirksomheden. Kan socialdemokratiet dog ikke bringe over deres hjerte at tage en forhandling med os andre i udvalget, så vi undtager boligbyggeriet?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 22 stemte for, 124 imod.

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var: